

problémy. A zejména pro každého, komu záleží na osudu demokracie, ať už je s autorem přesvědčen o tom, »dass wir zu neuen Staatsformen vorwärtsschreiten müssen« či nikoliv. —r.

FERDINAND PEROUTKA: *Budování státu*. — Praha. Borový (vydání v sešitech). — Nový, již třetí díl (a to 4. svazek) Peroutkova díla, který počal vycházeti již v létě 1934, v prvních svých sešitech (seš. 43—51) dotýká se některých velmi aktuálních popřevratových otázek. Ponechám-li stranou hned vstupní kapitolu o vzniku *Československé církve* a boji reformistických směrů jako stať politickou, ač se v ní v mnoha bodech autor dotýká otázek vysloveně kanonicko-právních nebo konfesně-právních, je nutno se zmíniti o *ústavě z r. 1920*. Peroutka se tu vůbec po prvé pokusil shrnout v jeden celek líčení politických dějů kolem zrodu ústavy. Tak velmi dobře poukazuje na boje, kterými prošla osnova ústavy a poměrně jednoduchými prostředky se mu podařilo vylíčit dramatickou známou scénu s preambulem Herbenovým. A jeho závěrečná slova této kapitoly: »Dobrá ústava musí býti doplněna dobrou politikou« by měla býti nejen spravedlivou chválou naší ústavní listiny, nýbrž i důtklivou výstrahou našim politikům. Na tuto kapitolu navazuje stať o *dvoukomorovém systému*, politickou to kritiku zejména senátu, nikoliv však lichotivou, neboť zcela otevřeně vyslovuje, že »politické strany vidí v něm důstojné zaopatření pro své vysloužilé politiky, o které by se musily s mnohými starostmi postarat jinak, kdyby nebylo tohoto vznešeného pensijního ústavu«. Autor pak sleduje nejdůležitější úseky naší ústavní listiny a podává je s hlediska politického, čímž ovšem se osvětluje i mnoho se stanoviska právního vývoje. Tak se rozhovořuje o *prezidentovi*, nyníjším i budoucím, pak o *volebním soudu*, *volebním řádu* a konečně o *jazykovém zákoně*. Zcela ovšem historická je kapitola *Země či župy?*, tím však důležitější pro právníka, poněvadž jde o část našeho právního řádu eminentně zajímavou, která se sice realizovala v zákoně, která však zůstala jen na papíře. Konečně v nejnovějším sešitě poměrně velmi podrobně probírá problém *Podkarpatské Rusi*. Jako ve všech kapitolách, tak i v této se neobmezuje jen na charakteristiku z doby 1920, nýbrž připojuje svoje poznámky podle dalšího vývoje. Ča.

Dr. JOSEF MACŮREK: *Dějiny Maďarů a uherského státu*. (Se 14 mapkami.) V Praze 1934, str. 344, cena Kč 85.—. (Vysokoškolské rukověti. Řada spisů duchovědných sv. 1.) — Docent Karlovej Univerzity Dr. Macůrek přehledným spísaním dějin Maďarů a uherského státu podujal sa velmi zodpovednej práce. Možno však napred povedať, že svojho úkolu zhostil sa zdárne, lebo opravdu veľmi prehľadne a so znalosťou prameňov i príslušnej literatúry, a to aj najnovšej, zmôhol materiál veľmi obsiahly. V predmluve svojej práce správne pripomína, že »dejiny Maďarů a dejiny uherského státu bývajú v historickej literatúre stotožňované, nakoľko všetko to, čo sa dialo v Uhrách, pripisované bolo iba Maďarom bez náležitého zreteľu na historicko-politické poslanie ostatných národov bývajúcich v bývalom kráľovstve koruny svätoštefanskej. Autor vzal si preto za úkol sledovať nielen politické osudy Maďarů, ale zároveň prihliadať k tomu, »pokial iné národy uhorské zasahovali do politického vývoja uhorského štátneho útvaru«.

V úvode zabýva sa s pojmom uhorského státu a poukazuje, jak iabilným útvarom bol až do najnovšej doby. Zároveň veľmi prehľadne podáva aj vývoj maďarskej historiografie a príliehavo ju tiež oceňuje. V ďalších veľkých šiestich kapitolách, delených na podkapitoly, prebiera politické i sociálne dejiny Maďarů a uherského státu od príchodu Maďarů do dunajskej kotliny až do rozpadnutia uhorského státu, berúc tiež náležitý zreteľ na osudy stredného Podunaja pred príchodom Maďarů. Už